

at vi skal føre en nationalt værdig, for alle Erhvervsinteresser betryggende Politik.

Lad os nu se — det siger jeg til de konservative Medlemmer —, om de kan tvinge Regeringen til at fortsætte denne Politik og føre den loyalt ud i Livet. Vi Socialdemokrater kan, naar vi i en Periode her i Landet skal have en konservativ Samling — det er det rigtige Ord, ikke borgerligt Samarbejde, det er et Misbrug af Ordene —, naar vi skal have en Hvileperiode, hvor man standser lidt med de store Reformere, naar Landet vil pausere, inden Fremskridtskoalitionen igen tager fat, intet have imod, men er interesserede i, at der ogsaa i denne Periode tages ligeligt Hensyn til By og Land. Vi er ikke interesserede i en ensidig agrarisk Politik, de Elementer i Venstre, som vil drive den Politik, er reaktionære. Den højtærede Landbrugsminister er den reaktionære Fører i dette Land. (Afbrydelse). Det er han netop, Fører for en antisocial, en antifolkelig, en antisamfundsmæssig Politik, hvorefter man kun vil varetage det ene snævre Erhvervs øjeblikkelige Interesser. Det er en antisocial og reaktionær Politik, og den Mand, som stiller sig i Spidsen for den, er reaktionær, det er at ville føre Danmark tilbage til et Udviklingsstadium, som er forladt og maa være forladt, hvis vi overhovedet skal kunne ernære den nuværende Befolkning. Jeg føjer til, hvad jeg her har sagt, at naturligvis skal en demokratisk Samling paa samme Maade tage ligeligt Hensyn til By og Land, ellers er ogsaa den umulig.

Nu er Venstre kommet i den Situation, hvor Venstre har faaet sine Bolscheviker; vi har haft vore, men vi har bekæmpet og overvundet dem, og Bolschevismen er forsvundet her i Landet. (Afbrydelse). Der er ikke flere, de er fuldstændig forsvundet, det er kun i Venstres Presse, de spørger endnu. Man ønsker, at de stadig var levende, men de er desværre for Venstre døde, de gaar igen i Venstres Presse, men her i Landet findes de ikke. (Modsigelse). Nej, de gør ikke, de er forsvundet. Der findes maaske en enkelt forhenværende Bolschevik, men en Bolschevikbevægelse eksisterer ikke længere, den er overvundet.

Men se, nu har de Herrer faaet deres Bolscheviker. Der kommer i ethvert Partis og i enhver Bevægelses Liv et Øjeblik, en Periode, en Fase, hvor en vis Bolschevisme truer. De Konservative har set Erhvervs-partiet, det er Tendenser i den Retning. Det er en blind, fanatisk, ensidig Frem-

hævelse af en enkelt Klasses eller en enkelt Branches øjeblikkelige Interesser i en given Situation paa Bekostning af Helheden, i Strid med Samfundets derover op-højede Interesser og Samfundets langvarige Interesser. Det har vi ogsaa haft, det har Arbejderbevægelsen ogsaa haft, en Retning indenfor Arbejderbevægelsen, der ganske blindt og ensidigt og snævert saa paa Arbejdernes Interesser lige i Øjeblikket og ikke tog Samfundshensynet, Samfundshensynet, som jo er selve Socialismen — Socialisme betyder jo netop Samfundshensyn, Samfundsvæl, Samfundspolitik, det er jo selve Ordet korrekt oversat. Saaledes har vi altsaa haft en Bevægelse, men vi har ikke taget valent paa Brændenælden. Havde vi gjort det her i Danmark, var det gaaet som i Norge og andre Steder: man opflasker en saadan Bevægelse, hvis man tager valent paa den. Hvis man er bange for at brænde sig, hvis man er bange for en Abonnent eller en Vælger, saa brænder man sig selv. Men vi tog ikke valent paa den, vi tog med et fast Greb om denne Brændenælde, og nu er den visnet. Højre har haft et lille Tilløb til denne snævre Erhvervs politik uden Samfundshensyn, uden Overblik, uden Syn paa historisk Sammenhæng mellem Fortid og Fremtid; men den synes ikke at komme til at spille nogen stor Rolle, og jeg haaber det heller ikke, den opløser sig selv, ligesom vore Bolscheviker allerede er gaaet til Grunde.

Nu har Venstre sine Bolscheviker! — Ja, de Radikale har maaske ogsaa en lille Tendens i samme Retning, og den skal jeg komme til om et Øjeblik. Men nu staar Venstre midt i sin Bolschevisme, midt i Faren derfor — det er Landmandspartiet, hvis Formand, Proprietær P. Chr. Poulsen fra Petersdal ved Sorø, forleden Dag fortalte, at nu var de allerede blevet mellem 40 000 og 50 000, og nu stemte de om, hvorvidt de skulle stille Kandidater op ved det forestaaende Valg. For nogle Aar siden kunde man herinde i Læsestuen iagttage, med hvilken vidunderlig Interesse Venstremænd og Højremænd greb de bolschevikiske Blade, som nu er forsvundet derinde — fordi de ikke eksisterer mere —, de iagttog med en vidunderlig Interesse Bolschevismen i vor Lejr, med en Sympati over alle Grænser, og vi hørte dem jo ogsaa i deres Taler citere, hvad disse Blade skrev. Paa samme Maade kan man nu aldrig finde Landmandstidende paa Boghylden derinde, den er altid for-